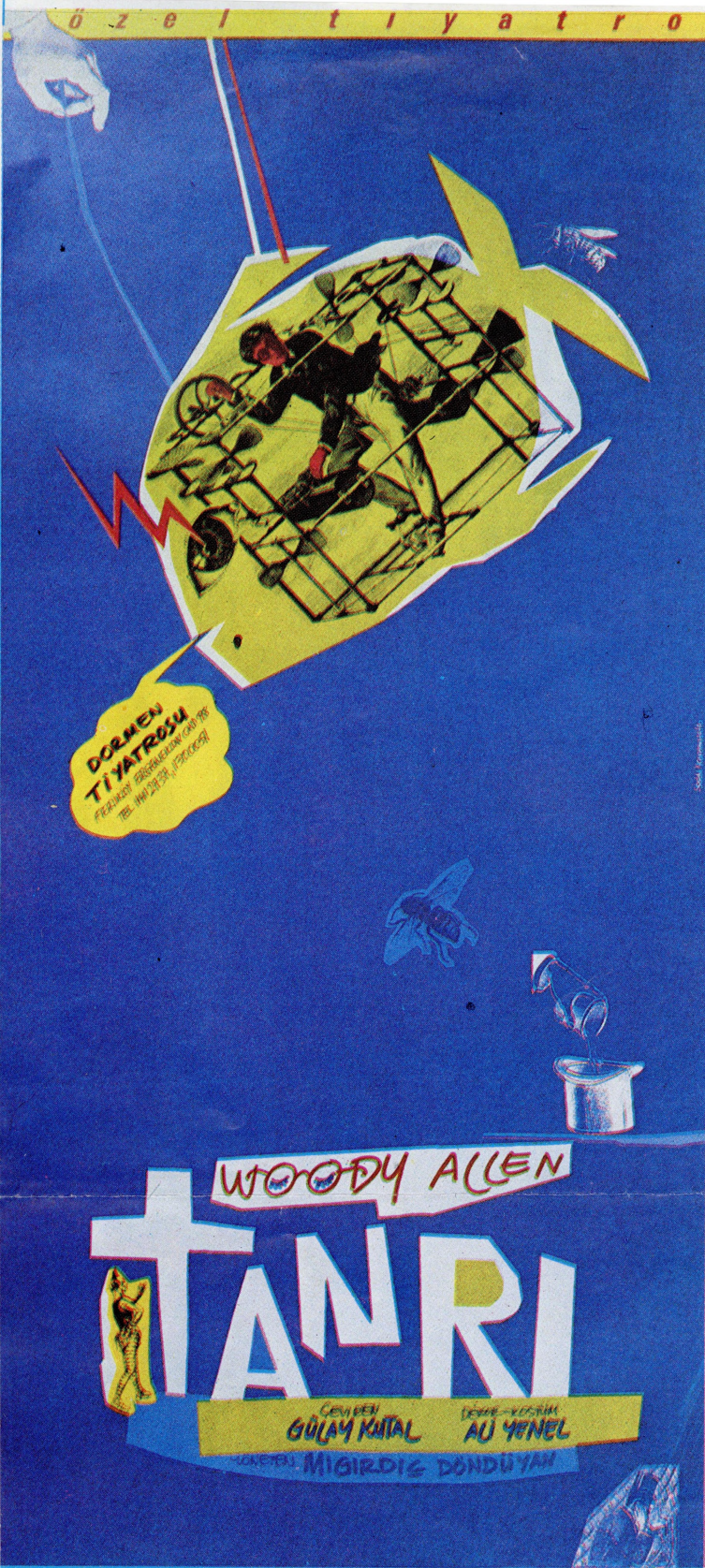
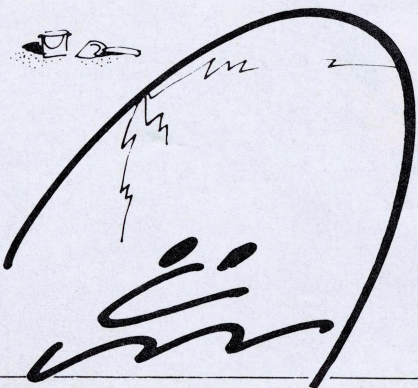

“Toplumların ve dünyanın dinamikleri ile doğrudan orantılı bir değişimle, artık günümüzde grafik, reklamın yanında iletişim içinde kullanılmaktadır.”

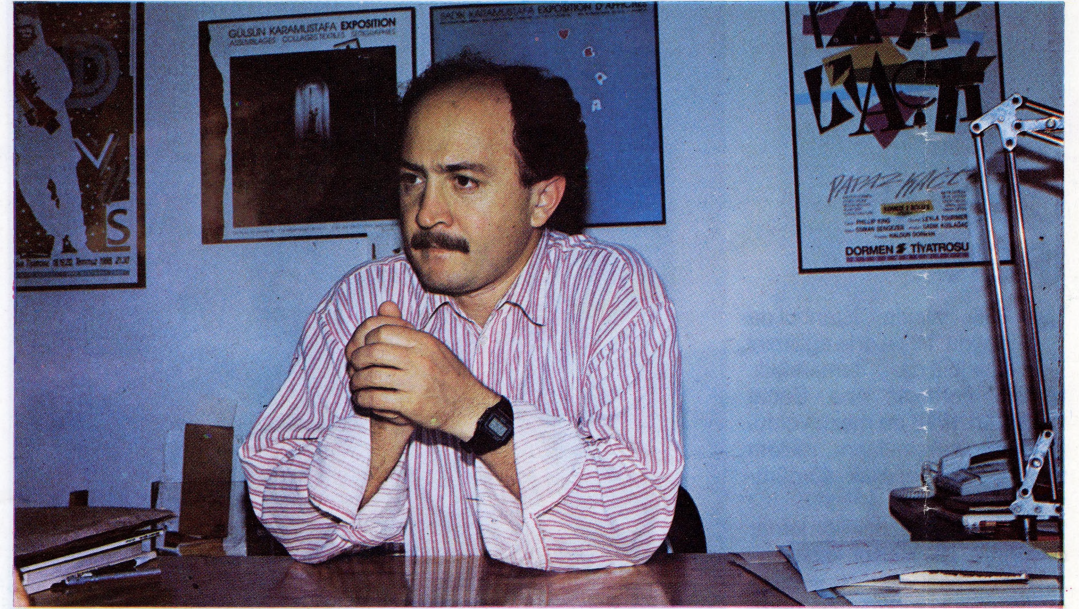
Bir Konu

Sadık Karamustafa bize, grafiğin kapsamını, Türkiye’de nasıl gelişip, günümüzde konumlandığını anlattı.

“Grafik tasarımı verilen bir mesajın, çizgi, resim, yazı ve renk yoluyla basılı ve görüntülü olarak iletilmesidir. Verilen mesaj grafik tasarımcısı tarafından özümленir, görselleştirilir, ve görsel olarak iletilir. Dolayısı ile bizler sanatçımıyız, tasarımcımıyız diye bir ayırım yapmak gerekirse ki-bu iki kavram birbirine çok yakın- bizler tasarımcıyız. 1945’li yıllarda bu işle uğraşanlara, dünyada reklam sanatçısı deniyordu. II. Dünya savaşından hemen sonra bu deyim reklam tasarımcısı oldu. Daha sonra da grafik tasarımcısı deyimi yerleşti. 1945 öncesinde sadece reklam amacı ile kullanılan grafik tasarım, toplumların ve dünyanın dinamikleri ile doğru orantılı bir değişimle artık günümüzde, reklamın yanında, iletişim için de kullanılmaktadır. 1960’lı yıllara kadar ülkemizde bu iş resim kökenli insanlar tarafından yapılmaktaydı. 1950’li yıllarda ise ilk defa ülkemizde grafik eğitimi yapan bir bölüm, Güzel Sanatlar Akademisi bün-

SADIK KARAMUSTAFA

yesinde kuruldu. 1965’e kadar afiş atölyesi olarak adı geçen bölüm, gelişmesini sürdürerek, bir çok başarılı grafik tasarımcısını mezun ediyor. Türkiye’nin 1950’den sonra kapitalist pazara açılımdan doğan rekabet ortamında, reklam ajanslarının artması ve grafik tasarımcılarının bu ajanslarda çalışmaları, ayrı bir boyutu bu dala getirmiştir. Artık her ajans grafik department’e sahip olmuşlardır. Art direktörler, grafikerler, yardımcı grafikerler, bu department’lerde artık çalıştırılmaktadır. 1951’de İ.D.G.S.A.’nin grafik eğitimine başlamasından sonra, 1955’de Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu’nun kurulmasından sonra, artık günümüzde de birçok üniversitede grafik bölümleri kurulmaktadır. Tabii ki bu bölümlerin bu kadar artmasından doğan eğitim yetersizlikleri ve eşitsizliklerde ortaya çıkmıştır. Bunun nedeni ise sanayi-eğitim ilişkisinin tam anlamıyla kurulmamasından kaynaklanmaktadır. Ben ise grafik dünyasına 1968’de ilk kez bir şans eseri şehir tiyatrolarında ki çalışmalarımı başladım. Oyunlara afiş yapıyordum. Bu benim için afiş ve tiyatro ile bir tanışma oldu. Daha sonra Dev-

● 1946 Fatsa, Yalıköy doğumlu İ.D.G.S.A. 1976 mezunu. 1975-76’da Ajans Ada’da sanat yönetmeni. 1979-86’ USG A.Ş.’de tasarım danışmanı olarak görev aldı. 1970, 1987 yılları arasında çeşitli kuruluşların düzenledikleri yarışmalarda ve GMK Grafik Ürünler Sergilerinde ödül ve mansiyonlar kazandı. 1982, 1984, 1986 Bruno (Çekoslovakya) Grafik Biannelleri’ne, 1984’de Polonya, 10.Afiş Biannali’ne katıldı. Tiyatro grafiği, sergi ve çevre tasarımı konularında özel ilgisi nedeniyle, bir çok çalışması bu tarzdadır. Varşova Müzesi’nde bir afişi bulunmaktadır.

rim için Hareket Tiyatrosu’nda çalıştım. 1970’lerde biraz ara verdim işime. Grafiğin bir dalında uzmanlaşmak biraz rastlantı işi Türkiye’de. Benim de afişi sevmem ve rastlantıyla gelecek işlere bağlı. Siz hiçbir zaman kendinize iş yaratamazsınız. Zaman içerisinde edinilen çevre ile bir işi iyi yapmaya başlıyorsunuz. 1979’da Egemen Bostancı ile tanıştım. Kendisi o sıralar müzikaller sahneye koymaktaydı. Hisseli Harikalar Kumpanyası’yla başlayan birliktelik, birçok oyun ve müzikalle devam etti. Bende bu oyunlara afiş yapar olmuştum.

Egemen Bostancı’yla başlayan ilişkilerle, çeşitli kuruluşlara yoğun olarak afiş yapmaya başladım. Uluslararası sergilere katıldım. Türkiye’de ki sergi ve etkinliklere katıldım. Grafikerler Meslek Kurulu’nun her yıl düzenlediği grafik ürünleri sergisinde ürünlerim sergilendi. Grafik tasarımcılarının yaptıkları bazı ürünler onların tanınmalarını sağlar. Fakat sonuçta yaptığınız pekçok şeyde vardır. Örneğin, bir broşür ile tanınmazsınız. İnsanlara bazı şeyler daha sempatik gelir. Bu ise popülariteyi artırır.

